

dentlig Vigtighed og, derfor maa stemmes ud. Der er endnu et andet Punkt, og det er, at den handlende Haandværker i mange Henseender ofte er den meest Sagkyndige med Hensyn til at drive Handel; ofte har netop Haandværkeren erhvervet sig saadanne Kundskaber, at han fremfor nogen Anden i sin Rørigsvei maatte være den fortrinligst skikkede til at forsyne sine Næbborgere med visse Artikler.

Fremdeles er der et Punkt, som vi dog ikke maae glemme, og det er, at det hører til Culturens Barnomsperiode at cumulerer en heel Deel forskjellige Rørigsgrene, hvorimod den stigende Kultur netop yttre sig paa den Maade, at den bestandig sonderer, saaledes at den Fare, der er ved at vedtage denne Paragraph, slet ikke er saa stor med Hensyn til det sidste Punkt.

Jeg troer allerede at have fremhøvet saa væsentlige Egenheder ved denne Paragraph, at det uden Tvivl maa være det Nørgtigste, at vi ganske stemme den ud.

Nimestad: Jeg skal fatte mig i al Korthed, for ikke at forlænge Discusstionen. Den ærede Rørigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl) gjorde for en Bemærkning, der forekom mig at være særdeles urigtig. Naar han saaledes talte om, at Haandværkerne forlode Byerne, og at det vilde have tilfølge, at Eiendommene i Kjøbstæderne vilde synke i Værdi, saa er Spørgsmaalet for det Første det: Hvor skulle de flytte hen, hvor skulle de boe paa Landet? Der er jo ingen passende Huse eller Værksteder der, og, dersom man vil sige, at de kunne bygge dem Huse og Værksteder paa Landet, saa kan den ærede Rørigsdagsmand være ganske overbevist om, at den Omstændighed, at Haandværkeren sætter sig i saadan Beføstning for at komme til at flytte ud og arbejde paa Landet, er det bedste Beviis for, at en Bestemmelse som den her omtalte netop vil blive til Gavn for Byerne. Det vil jo heller ikke være nogen saa stor Ulykke, om de nuværende høie Priser paa Kjøbstadeieendomme, der er baseret paa aldeles unaturlige Forhold, dalede noget. Jeg har aldrig hørt, at Nogen vilde beklage sig over — det skulde da være Huusejerne — at Bol-

dene omkring Kjøbenhavn bleve sløsfede, og at Følgen deraf blev, at Huuseieren sank; jeg troer ikke, at det store Antal af Kjøbenhavns Indvaanere ville beklage, at Huuseieren, naar Boldene bleve sløsfede, blev billigere og at Eiendommene sank i Værdi; jeg troer virkelig ikke, at, naar man skulde tage det under Overveieelse, om Boldene skulle sløsfes, Nogen saa vilde sige: Nei lader os bare beholde Boldene, thi ellers bliver Huuseieren ikke saa dyr, og saa tabe de stakkels Huuseiere Noget i deres Eiendommers Værdi.

C. C. Møller: Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at der er en meget væsentlig Forskiel, thi om endog Boldene omkring Kjøbenhavn blive røvne ned, og Beboerne flytte ud, saa komme de dog alligevel til at boe paa Kjøbenhavns Grund; men det, som vi forudsatte, vilde være til Skade for de mindre Kjøbstæder, det er, at de ikke som Beboerne her i Kjøbenhavn vilde flytte ud paa deres egen Grund, men paa Landets Grund, i Landdistricterne. Jeg kan ikke forstaae, at det, at Nogen bygger sig et Hus paa Landet og indretter sit Værksted der, skal være til Gavn for Kjøbstæderne, som den sidste ærede Taler yttrede; det maa jo netop svække Kjøbstæderne, jo flere der flytte ud af Byen og medtage Fortjenesten fra Byen.

J. N. Hansen: Den Fremstilling, som den ærede Rørigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Nimestad) nys har givet, minder mig om, hvad jeg er kommen til at tænke paa ved Forhandlingen næsten af enhver Paragraph i denne Lov, nemlig at en stor Deel af de ærede Medlemmer bestandig see Loven med Kjøbenhavn skæ Dine og derfor komme til i mange Punkter at betragte den aldeles skjævt. Man er saa indleyet i de Kjøbenhavnske Forhold, at man ikke kan forestille sig, at der omkring i Landet eksisterer andre Forhold, der gjøre, at Loven maa bedømmes fra et andet end et Kjøbenhavns Standpunkt. Naar det ikke var Tilfældet, saa vilde den ærede Rørigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds ikke kunne, for at modbevise Nørgtigheden af, hvad der er anført om de mindre Kjøbstæder, have talt om Bol-